

Въ ч. 3¹/₂ турската войска пристигнала и силенъ огънь открила върху приближающитѣ се до брѣга отъ първия транспортъ понтони, които още обикаляли изъ водата. Два отъ тѣхъ потънали наедно съ хората и два топа. Въ нѣкои, войницитеѣ, сжшо и грѣбцитѣ били съвършено избити, а понтонитѣ пълни съ мъртви и ранени тѣла, оставали на произвола на водата, догдѣто се нашълнати отъ дупкитѣ и потънахъ.

Нѣкои понтони за да избѣгнатъ огъня, отдалечавали се по надолу, нѣ тѣ попаднали на такъвъ огънь, щото, по изражението на единъ понтонний офицеринъ: „въ тѣхъ не стрѣляли, а просто ги застрѣлявали“. Разумѣва се, когато въ единъ понтонъ сж били наблъскани повечъ отъ 50 д. а една гжста цѣпь стрѣля въ такава сплотена масса, само единъ особенъ случай може да запази живота въ подобни условия. И дѣйствиелно, всичкитѣ понтони, които се спуснали надолу, били, буквално застрѣляни.

Въ единъ понтонъ въ началото била избита половината команда, а послѣ и грѣбцитѣ, които веднага се замѣнили съ хора отъ командата, нѣ наскоро не останало кой кого да замѣнява — всички убити, само единъ унтеръ-офицеръ останалъ, който ако и раненъ, съ плуване спасилъ живота си.

На другъ понтонъ останали само трима матроси. Въ това врѣме една граната разбила и понтона а тѣ се хвърлили въ водата за да прешлуватъ. Матроса отъ гвардейския екипажъ Семенъ Лопатинъ останалъ съ раздробена ржка и когато се събличалъ за да се хвърли въ водата, раздробили му и другата ржка въ плешката. Той, и други двама ранени, заловили една дъска и течението на водата ги извело на единъ островъ. Безсилния Лопатинъ неможалъ да продължава, останалъ на острова, а другитѣ двѣма трѣгнали съ дъската да излезятъ на брѣга, нѣ вече не се видѣли нито чули. Лопатинъ пресѣделъ на острова 5¹/₂ дена безъ храна, ранитѣ му червясали и изгубилъ надѣжда. Една русска варка минавала отъ тамъ, той извикалъ, взели го, завели въ болницата и въ сжщия денъ императора два пжти го посѣтилъ, както и главнокомандующий който му прикачилъ Георгиевски кръстъ.

На разсжзване, турцитѣ все повечъ и повечъ усиждали огъня, най послѣ, така нападнали, щото излезналитѣ отъ първия транспортъ войници, окончателно щѣли да бждатъ истрѣ-